

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 989/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Филипа Обадовића и др, због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Обадовића - адвоката Слободана Сташевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК.77/18 од 24.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 214/20 од 11.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Обадовића - адвоката Слободана Сташевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК.77/18 од 24.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 214/20 од 11.03.2020. године, док се допуна истог захтева од 26.06.2020. године **ОДБАЦУЈЕ** као неблагоприятна.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК.77/18 од 24.10.2019. године, између осталих, окривљени Филип Обадовић је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да солидарно са окривљенима АА и ББ надокнади Вишем јавном тужилаштву у Шапцу трошкове кривичног поступка у износу од 35.817,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима кривичног поступка бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 214/20 од 11.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Филипа Обадовића и ББ и потврђена је пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК.77/18 од 24.10.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Филипа Обадовића - адвокат Слободан Сташевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног Филипа Обадовића ослободити од оптужбе за кривично дело недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, те да окривљеном одложи извршење казне затвора по правноснажној пресуди.

Дана 26.06.2020. године бранилац окривљеног Филипа Обадовића поднео је Врховном касационом суду допуна наведеног захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован, док је допуна истог захтева од 26.06.2020. године неблаговремена.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Филипа Обадовића у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда искључиво заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на одбранама окривљених АА и ББ датим на записницима сачињеним у полицији, а без којих незаконитих доказа, које је сходно одредбама чланова 16. став 1. и 84. ЗКП требало издвојити из списка предмета, очигледно не би била донета осуђујућа пресуда у односу на окривљеног Филипа Обадовића. По ставу браниоца наведени докази су незаконити из разлога јер окривљени АА и ББ приликом саслушања у полицији нису од стране полицијских службеника поучени у складу са чланом 68. став 1. тачка 3) ЗКП да имају право да ангажују браниоца по свом избору, већ им је од стране полицијских службеника, за кривично дело за које није предвиђена обавезна одбрана, на незаконит начин постављен бранилац по службеној дужности, а што у овој фази поступка на основу члана 77. став 1. ЗКП може само на основу одлуке судије за претходни поступак.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета произилази да одбране окривљених АА и ББ дате на записницима састављеним пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ у Шапцу ПС Лозница КУ.бр.2775/17 од 28.12.2017. године не представљају

незаконите доказе и на истима се може заснивати пресуда, обзиром да су прибављене на законит начин, а доказна радња (саслушање окривљених) је предузета у складу са одредбама Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљених и састављања записника о томе и то пре свега у складу са одредбама члана 68. ЗКП, а на чију повреду бранилац окривљеног неосновано указује у захтеву. Наиме, из списка предмета произилази да су наведени записници састављени у присуству бранилаца по службеној дужности окривљених и то адвоката Душана Филиповића (окривљени АА) и адвоката Маје Ружић (окривљени ББ), да су окривљени на основу члана 68. ЗКП поучени о својим правима у предистражном поступку, пре свега о праву на браниоца, да ништа не изјаве, да ускрате одговор на поједина питања, слободно изнесу своју одбрану и признају или не признају кривицу, саопштено им је кривично дело које им се ставља на терет, те да су окривљени пристали да дају своје исказе у присуству наведених бранилаца по службеној дужности, а након омогућеног поверљивог разговора са истима окривљени су изјавили да желе да изнесу своје одбране, а после давања исказа и упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП да имају право да прочитају записнике или да захтевају да им се исти прочитају, окривљени су, након читања записника, својеручно потписали записнике, као и њихови браниоци по службеној дужности, а примедби на поступање полиције од стране окривљених и њихових бранилаца није било, при чему су наведени записници потписани и од стране овлашћеног службеног лица и записничара.

Дакле, како се, по оцени овога суда, одбране окривљених АА и ББ дате на записницима састављеним пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ у Шапцу РС Лозница КУ.бр.2775/17 од 28.12.2017. године (који се сходно одредби члана 289. став 4. ЗКП могу користити као доказ у кривичном поступку) сматрају законитим доказима на којима се може заснивати пресуда, то се по налажењу Врховног касационог суда као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног Филипа Обадовића којима се указује да је заснивањем побијане правноснажне пресуде на истима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да су нејасни и контрадикторни разлози које је првостепени суд дао везано за оцену одбрана окривљених АА и ББ датих током читавог поступка, односно неприхватање њихових одбрана датих у истрази и на главном претресу, те за оцену исказа сведока Душана Филиповића и Маје Ружић, бранилаца по службеној дужности окривљених АА и ББ, а такође и разлози другостепеног суда везано за оцену жалбених навода бранилаца окривљених којима се указује на незаконито поступање полиције приликом саслушања окривљених АА и ББ, бранилац окривљеног Филипа Обадовића, по налажењу овога суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Допуна захтева за заштиту законитости од 26.06.2020. године је неблаговремена.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Дана 15.03.2020. године донета је Одлука о проглашењу ванредног стања, објављена у „Службеном гласнику РС“, број 29/2020 од 15.03.2020. године, којом се проглашава ванредно стање на територији Републике Србије, а која је ступила на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику РС“.

Ставом 2. члана 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 38/2020 од 20.03.2020. године, када је и ступила на снагу, прописано је, између осталог, да у кривичном поступку рокови за изјављивање жалби на одлуке којима се поступак окончава, као и за изјављивање ванредних правних лекова, престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године.

Одлуком о укидању ванредног стања, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 65/2020 од 06.05.2020. године, када је и ступила на снагу, укинута је ванредно стање на територији Републике Србије проглашено 15.03.2020. године, чиме је престала да важи напред наведена Уредба.

Имајући у виду цитиране одредбе ЗКП, као и одредбе напред наведених подзаконских аката, те чињеницу да је окривљеном Филипу Обадовићу, према доставници која се налази у списима предмета, пресуда Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 214/20 од 11.03.2020. године уредно достављена дана 24.04.2020. године, а да је његов бранилац - адвокат Слободан Сташевић поднео суду допуну захтева за заштиту законитости преко поште препорученом пошиљком дана 26.06.2020. године, а што произилази из службеног печата Врховног касационог суда, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Обадовића од 26.06.2020. године одбацио као неблаговремену, јер је поднета након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Филипа Обадовића - адвоката Слободана Сташевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног Филипа Обадовића одбио као неоснован, док је допуну истог захтева од 26.06.2020. године на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблаговремену.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић